

Stephan Balkenhol

DE QUÈ VA...

Una col·lecció de figures humanes que juguen amb l'escala.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè la tècnica de Balkenhol és personal i exquisida.

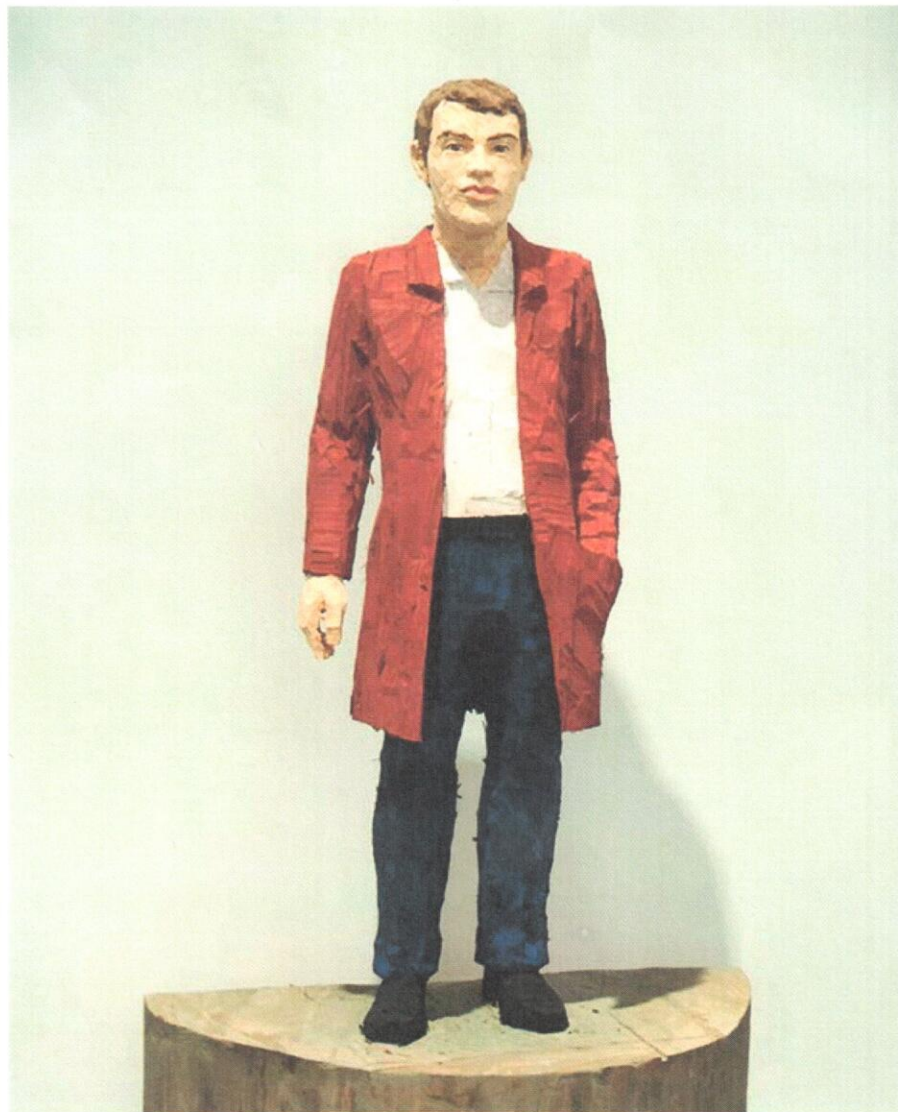
→ Galeria Senda.
M: Urquinaona. Fins al 9 de desembre.

CARLOS DURAN, GALERISTA de Senda, mai s'hi havia trobat. Balkenhol pensa les seves exposicions en relació amb l'espai que han d'ocupar. I no diu res fins al moment del muntatge. En aquest cas, quatre hores abans de la inauguració, quan un camió procedent de Meisenthal (França) va arribar al carrer Trafalgar. Uns operaris van descarregar les escultures, les van

desembolicar i van muntar les peanyes. Encara els va sobrar una hora...

Stephan Balkenhol (Fritzlar, Alemanya, 1957) anava, de petit, a una església catòlica. Si hagués pertangut a una família protestant -iconoclastes- o atea, no s'hauria pogut encaterinar de les escultures de sants, art d'arrel popular en fusta policroma. Balkenhol es preguntava si representaven els sants o les circumstàncies dels seus escultors. Es va formar en plena apoteosi del conceptual i del minimalisme. Va treballar com a assistent d'Ulrich Rückriem (si en voleu un exemple, fixeu-vos en els seus monòlits del Pla de Palau barcelonès). Allí va decidir fer-se escultor figuratiu.

Per dir-ho ras i curt, Balkenhol talla fusta tova d'àlber, normalment un únic bloc per escultura. Treballa sol, sense assistents. Amb un cisell. Les imperfeccions són visibles: esquerdes, nusos de la fusta, marques de l'eina... Pinta vestidures i cabells, i deixa en cru l'espai de la pell. Els seus personatges vesteixen de forma

anodina, el rostre sempre inexpressiu. Però com tot lloc comú, amaguen un misteri, entaulen complicitats amb l'espectador.

Balkenhol connecta el minimalisme amb l'artesanía tot eludint aquell vernís romàntic que tant de mal ha fet a l'art. Sí, a l'entrada hi trobem un baix relleu d'una dona amb flors al cap, al títol llegirem: *Lady with flowers on head*. L'única peça que du un títol difícil d'endevinar és *Sant Miquel*, un home amb pantaló negre i camisa blanca que clava una llança a un petit

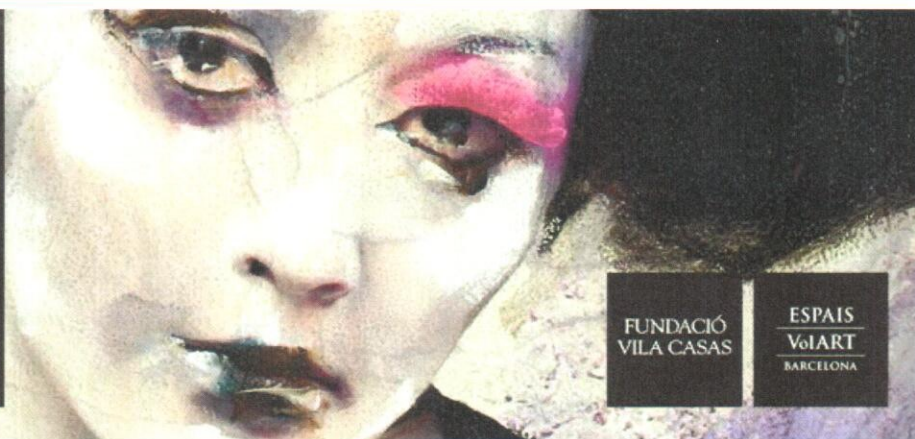
drac que bé podria ser un cocodril. En diàleg amb la superfície metàl·lica de la galeria, Balkenhol ha penjat a la paret un fris subaquàtic que recorda aquelles animacions que servien per no cremar la pantalla de l'ordinador. I dues semiesferes daurades amb nusos incrustats a tall de saltamartins inútils per bé que al·ludeixen als tòpics bombons Mirabell vienesos. Si ja ho deia Dalí, res tan suggeridor com el rostre impàvid de Buster Keaton.

■ Ricard Mas

Lita Cabellut — Retrospective

Exposició
del 05.10.2017
al 27.05.2018

Espais Volart
Ausiàs Marc, 20-22 Barcelona

FUNDACIÓ
VILA CASAS

ESPAIS
VolART
BARCELONA